

Ministeriet tillader sig derfor at anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling af Forslaget til Finanslov for Finansaaet 1893—94 at ville stille følgende Endringsforslag som fremsat af dette Ministerium:

§ 26 III. Nr. 00. Til Udgivelse af Afbildninger til Oplysning om Kunsten og det firklede Liv i Danmark i Middalalderen, 1ste Del af et 3-aarigt Bidrag ..... 3,000 Kr.

Kjøbenhavn, den 3dje Februar 1893.

G o o s.

Til Folketingets Finansudvalg.

G. Burman-Bester.

107.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Som det behagelig vil erfares af den vedlagte Skrivelse af 6te September f. A. fra Randers Byraad, har dette, der tidligere har bestemt at nedrive det Kommunen tilhørende saakaldte Helligaandshus for derved at faa Torvepladsen udvidet, nu for at imødekomme et fra dette Ministerium fremsat Ønske om, at der kunde blive truffet en Ordning, hvorved den paagældende Bygning af Hensyn til dens antikvariske Betydning kunde blive bevaret, tilbudt at overgive Ejendommen til Staten paa Betingelse af, at denne ved Indtøb og Nedrivning af nogle nærmere betegnede Ejendomme skaffer Byen den fornødne Udvidelse af Torvet og derhos restaurerer den ommeldte Bygning.

Af den nævnte Skrivelse fra Byraadet fremgaar det ligeledes, at Udgiften ved Erhvervelsen af de vedkommende Ejendomme til Udvidelse af Torvet maa paaregnes at ville komme til at andrage henved 125,000 Kr., medens Udgiften ved Helligaandshusets Restauration ifølge medfølgende Skrivelse med Overflag og Tegninger fra Bygningsinspektør Kampmann er anslaaet til 46,258 Kr.

Paa Grund af den paagældende Bygnings store Betydning og Interesse som et historisk Monument for Randers By og som et af vort Lands interessanteste arkitektoniske Mindesmærker fra Middalalderen, i hvilken Henseende man skal henbise til de hofølgende Skrivelser fra Nationalmuseets 2den Afdeling og de ligeledes hofølgende tvende Adresser om Bygningens Bevaring henholdsvis fra en Del ansete Arkitekter og fra et Antal Borgere i Randers, finder Ministeriet, at Bygningen bør bevares. Man kan imidlertid ikke tilraade, at der i dette Øjemed paadrages Staten en saa stor Udgift, som en Modtagelse af Byraadets Tilbud vilde medføre for den, nemlig 171,258 Kr. Derimod anser man det for naturligt, om Sagen kunde ordnes paa den Maade, at Staten afholder Udgiften ved Restaurationen, medens Kommunen beholder Ejendommen og selv sørger for den ønskede Udvidelse af Byens Torveplads. Om en saadan Ordning har man derfor under Dags Dato indledet Forhandling med Byraadet, og man nærer det Haab, at dette ikke modfætter sig den. Af Hensyn til det fremrykkede Stadium, hvorpaa Behandlingen af Forslaget til Finansloven for Finansaaet 1893—94 befinder sig, har man ment ikke at burde afvente Resultatet af Forhandlingen med Byraadet, inden man forelægger Sagen for Rigsdagen.